

«Η ΚΑΜΗΛΑ»

Πλούσια η εθιμοτυπία των τριών εβδομάδων του Τριωδίου και της Καθαρής Δευτέρας που κλείνει τον κύκλο της μετά των Χριστουγέννων περιόδου και ανοίγει ένα νέο αυτόν της Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Ένα έθιμο - που δυστυχώς έφτασε με μεγάλη δυσκολία μέχρι τις μέρες μας και ολοκληρώνει τα δρώμενα του τελευταίου διημέρου της Αποκριάς - είναι η «Καμήλα». Πρόκειται για ένα έθιμο της ανατολικής Ρωμυλίας το οποίο έφεραν μαζί τους οι πρόσφυγες και είχε Διονυσιακή προέλευση. Κατά βάση συμβολίζει την αναπαράσταση της σποράς, της βλάστησης και της δημιουργίας της ζωής. Στην πορεία μέσα στο χρόνο άλλαξε ο συμβολισμός και δηλώνει απλά τη λήξη των καρναβαλικών εκδηλώσεων των ημερών και την αρχή της περιόδου της νηστείας.

Αρχικά κατασκευάζεται ένας ξύλινος σκελετός ο οποίος ντύνεται περίτεχνα με χρωματιστά κουρέλια, κλίμα και δέρματα και παίρνει τη μορφή του κορμιού μιας καμήλας. Στη συνέχεια κατασκευάζεται από κεφάλι κάποιου μεγάλου ζώου το κεφάλι της καμήλας το οποίο δίνει τη δυνατότητα μέσω ενός μηχανισμού στον καμηλιέρη να το ανοίγει και να το κλείνει με τέτοιο τρόπο ώστε να τρομάζει τους γύρω του. Κάτω από το σκελετό του ζώου μπαίνουν δύο νέοι οι οποίοι αποτελούν και επί της ουσίας τα τέσσερα πόδια της καμήλας. Τη καμήλα οδηγούσε ο καμηλιέρης ο οποίος πήγαινε από σπίτι σε σπίτι με τη συνοδεία οργάνων και οι νοικοκυραίοι του έδιναν χρήματα και κεράσματα. Αργότερα η καμήλα περιφερόταν στους δρόμους των χωριών και με τη συνοδεία τολμηρών πειραγμάτων και τραγουδιών όπως οι μέρες πρόσταζαν δημιουργούσε ένα κλίμα κεφιού και χαράς.

Το έθιμο της «Καμήλας» εμφανίζεται στην περιοχή της Κάινας του Αποκόρωνα στις αρχές του 19ου αιώνα

